

Prima instanță - (Judecătoria Edineț, sediul Briceni) Gh. Comerzan
Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Oleg Sternioală
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele Societății cu Răspundere Limitată ”Linavan”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” împotriva Biroului Vamal Briceni cu privire la anularea actului de inspecție și restituirea sumei încasate excedentar,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 august 2017 prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Linavan” și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 19 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 16 septembrie 2016, avocatul Odobescu Ghenadie a înaintat în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Linavan” cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Briceni cu privire la anularea actului de inspecție și restituirea sumei încasate excedentar.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la data de 24 iulie 2016 pentru trecerea frontierei a mărfii, Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” deținea pachetul de documente obligatorii necesare la efectuarea controlului documentar.

La fel a menționat că declarantul a prezentat documentele suplimentare pentru a exclude situația calculării valorii în vamă a mărfii după o altă metodă decât metoda 1, însă colaboratorii vamali neîntemeiat au considerat imposibilă calcularea valorii în vamă a mărfii după metoda 1.

De asemenea a relatat că potrivit ordinului Serviciului Vamal nr. 01-1 din 04 ianuarie 2016 Cu privire la lista actelor necesare la efectuarea controlului documentar, Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” deținea pachetul de documente format din: contract de vânzare-cumpărare nr. 1/2016 din 04 ianuarie 2016, scrisoare de trăsură internațională prevăzută de Convenția TIR din 1975 și de

Hotărârea nr. 1086 din 25 noiembrie 1997 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de aplicare a Convenției vamale relativ la transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetului TIR 0181660 din 22 iulie 2016, factura comercială (invoice) nr. 47 din 22 iulie 2016, declarația privind valoarea în vamă a mărfii din 24 iulie 2016, declarația vamală a țării de export 805180000/2016/001038 din 22 iulie 2016, declarația electronică 805180000/6/001038 din 22 iulie 2016, contract de vânzare-cumpărare specificația la contractul nr. 48 din 19 iulie 2016, permis de carantină pentru importul (tranzit) product AP0038050 din 15 iulie 2016, certificatul cheltuielilor de transport din 23 iulie 2016, certificat fitosanitar din 22 iulie 2016, scrisori ale agenților economici oferta comercială din 19 aprilie 2016, price-list din 19 aprilie 2016, contract de vânzare-cumpărare anexă la contractul nr. 47 din 22 iulie 2016.

Ulterior, colaboratorul vamal verificând corectitudinea declarației DVV-1 a motivat că s-a constatat că marfa prezintă risc de subevaluare, documentele prezentate de declarant nefiind suficiente pentru calcularea valorii în vamă a mărfii, solicitând prezentarea unor acte suplimentare. Astfel, organul vamal a indicat doar că marfa prezintă risc de subevaluare fără a indica care risc s-a depistat: determinat sau potențial.

Consideră că colaboratorul vamal în cazul în care întemeiat suspecta o subevaluare a tranzacției de import, urma să întocmească un raport către șeful Serviciului Vamal cu sesizarea tranzacției de import perfectate și a temeiului suspiciunii.

Rezultând din documentele prezentate de declarantul Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” privind devămarea mărfii, Biroul Vamal Briceni la determinarea valorii în vamă a mărfii urma să aplice prevederile art. 10 al. (1) lit. a) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 u stabilirea plății vamale în dependență de costul declarat.

De asemenea, a reiterat că Biroul Vamal Briceni a solicitat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” prezentarea actelor suplimentare, or conform pct. 3 din Regulamentul cu privire la utilizarea actelor necesare la vămuirea mărfurilor, din momentul solicitării de către organul vamal în procesul vămuirii a actelor suplimentare conform pct. 2, acestea se menționează în Actul de inspecție și devin obligatorii, însă o astfel de mențiune nu a fost efectuată. Astfel, consideră că odată ce nu au fost incluse în Actul de inspecție, aceste acte nu sunt obligatorii.

Potrivit documentelor eliberate de Biroul Vamal Briceni, declarantului Societății cu Răspundere Limitată „Linavan” i s-a refuzat calcularea valorii în vamă a mărfii după metoda 1 pe motiv că nu a prezentat în vamă toate actele necesare. Or, declarantul a prezentat Biroului Vamal Briceni toate actele necesare calculării valorii în vamă a mărfii importate după metoda 1. Prin urmare, Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” urma să completeze DVV-1 (care cuprinde metoda 1) și nu DVV-2 (care cuprinde metodele 2,3,4,5,6) pe care i-au dat-o spre completare colaboratorii Biroului vamal Briceni.

Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate după metoda 6 a Legii cu privire la tariful vamal de către Biroul Vamal Briceni, consideră calculul plăților vamale încasate excedentar în sumă totală de 9930,81 lei din marfa importată în valoare de 1557 dolari SUA.

Astfel, în rezultatul examinării declarației vamale, inspectorul vamal a operat

rectificarea, prin care a majorat valoarea prețurilor vamale cu 48.490,54 lei.

Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” solicită anularea Actului de inspecție din 24 iulie 2016 emis de Birou Vamal Briceni în cazul importării mărfii lemnoase, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației vamale în varianta inițială (tipizată DVV-1), obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” la 24 iulie 2016 potrivit metodei 1, încasarea de la Biroul Vamal Briceni a sumei de 9930,81 lei ce constituie diferența dintre sumele încasate conform DVV-1 și DVV-2, încasată excedentar la data de 24 iulie 2016 de către Biroul Vamal Briceni, încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Briceni (sediul Edineț) din 19 ianuarie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” a fost respinsă (f.d. 32-47 Vol. I).

Pentru a decide astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la data de 24 iulie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” a importat mărfuri lemnoase ”lemn tăiat longitudinal, nevopsit, neșlefuit, din specii conifere de pin din specia (pinus sylvestris), care a fost declarată prin depunerea la organul vamal prin intermediul brokerului vamal a declarației vamale de import definitiv în formă electronică conform metodei 1.

Astfel, prima instanță a concluzionat că la vămuirea mărfii importate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” organului vamal au i-au fost prezentate unele documente, care în viziunea declarantului confirmă valoarea în vamă declarată.

De asemenea, instanța a reținut că nici un document prezentat de către declarantul Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” la momentul vămuirii produselor lemnoase, nu este specificat costul lor. Or, luând în considerație că marfa importată nu este lemn neprelucrat, dar marfa care deja a fost prelucrată, unde exportatorul ucrainean a suportat deja cheltuieli de prelucrare a lemnului, prețul este indicat în declarația vamală inițială este ireal, prețul dat este la un nivel mai diminuat, decât prețul materiei de facto.

Cu atât mai mult, prima instanță a conchis că declarantul nu a prezentat documentul, care confirmă calitatea mărfii importate, care de asemenea este un document principal după care organul vamal poate să identifice calitatea și respectiv prețul mărfii.

Prin urmare, instanța a concluzionat că cerințele înaintate de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 august 2017, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” și menținută hotărârea Judecătoriai Edineț (sediul Briceni) din 19 ianuarie 2017.

La 04 octombrie 2017, avocatul Odobescu Ghenadie a declarat în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Linavan” recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” să fie admisă.

Avocatul Odobescu Ghenadie, în motivarea recursului a menționat că drept dovadă a faptului că Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” deținea pachetul

de acte minime necesare la momentul vămuirii constituie pagina documentelor anexate de brokerul vamal la data de 24 iulie 2016.

Menționează că declarantul a prezentat documentele suplimentare pentru a exclude situația calculării în vamă a mărfii după o altă metodă, decât de metoda 1, însă colaboratorii vamali neîntemeiat au considerat imposibilă calcularea valorii în vamă a mărfurilor după metoda 1, în mențiunile sale organul vamal a indicat că marfa prezintă risc de subevaluare fără a indica care risc a fost identificat: determinat sau potențial.

De asemenea a reiterat că organul vamal urmează să calculeze valoarea în vamă a mărfii în baza informației pe care o prezintă plătitorul vamal și în baza informației pe care o deține organul vamal, adică informația care se conține în sistemul Informațional ASYCUDA World.

La fel, recurentul a relatat că nu este de acord cu concluzia instanței, potrivit căreia Societatea cu Răspundere Limitată "Linavan" a fost de acord cu metoda și valoarea în vamă a mărfii propusă de organul vamal, deoarece a fost nevoită să facă aceasta, pe motiv că marfa urma să fie stopată în vamă, urmînd să suporte pierderi considerabile.

La 23 noiembrie 2017, Biroul Vamal Nord a depus referință la recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Linavan", solicitînd de a considera inadmisibil reculrsul declarat.

De asemenea, a menționat că argumentele recursului constituie o reproducere a celor invocate în cererea de chemare în judecată, cît și în cererea de apel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 august 2017, iar la 15 septembrie 2017, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel (f.d. 103 Vol. II).

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 04 octombrie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile

prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurrate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele Societății cu Răspundere Limitată "Linavan" nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de

procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele Societății cu Răspundere Limitată "Linavan".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari